

вителя на Биледжикъ, ударя на него, та му налегне градеца, а между туй нападна на сватовѣтъ на пѣтя та му вземе и годеницата, дщчерята на Яр-хысарскыя управитель, която опрѣдѣли за жена на дванадесетогодишныя си сынъ Орхана. Слѣдъ това нападна баща ѝ отъ ближныя градецъ, Яр-Хысаръ, освои и него, а въ туй сжщото врѣме единъ отъ другаритѣ му прѣвзе и градището Айнегьоль.

Туй са е случило при распаданьето на селджукското царство, раздѣлено вече на десетъ части, отъ които всяка владѣль по единъ независимъ господарь и отъ които единъ станжль и Османъ въ прѣдѣлять около Олимбъ, който са и провъзгласи за *Самодържецъ на Османлитъ* (Падшахи-Али-Османъ). За туй отъ тѣзь година (1299) захваща да са счита независимо господарството на Османовата челядь.

Като станж независимъ господарь, Османъ раздѣли правленіето на земята си между юнацытѣ си. Сына си Урхана наименова управитель на Кара-Хысаръ, брата си постави за началникъ на града Ескышехръ, а на други даде нѣкои градове и твърдыни; приходитѣ отъ града Биледжикъ отреди за поддържанье на дервишытѣ шехове. А самъ той намѣсти столицата си въ Енишехиръ, на крайнія сѣверенъ върхъ на своята малка държава. Всичко едва единъ день ходъ или 10 часа и пол. на длъжь. (*)

Въ продълженіе на 17 години Османъ бѣ прѣвзелъ доста градове и мѣста и допрѣль бѣше до Никея, най-важныйтъ пограниченъ градъ на Византійското Царство, гдѣто и разби гръцкытѣ войскы, испроводены да забранятъ туй укрѣпено мѣсто. Отъ туй насетнѣ Османъ взе да напада Бруса, която му са много ревяше за да прѣвземе. Той

(*) Отъ таквъзъ малко е започнжло Османското Царство въ послѣдната година на 13ія вѣкъ (1299), а вѣкъ и половина слѣдъ това то е вече имало за столица Цариградъ, а слѣдъ други единъ вѣкъ неговытѣ владѣнія сж са простирали далечъ на вжтрѣ въ трытѣ материка на Старыя Свѣтъ, и пристигнжло бѣ до най-высокыя върхъ на годѣмина и слава.